

Diktofon / satiriki hekaýa

Category: Hekaýalar, Kitapcy, Satiriki hekaýalar, Sözler

написано kitapcy | 22 января, 2025

Diktofon / satiriki hekaýa DIKTOFON

Dogrusyny dogry aýtsam, begenjimiň çeni-çaky ýokdy. Ýyrşaryp, näçe günläp ernim bir ýerik gelmedi. Neneň begenmejek?! Gyzylly halta el ildirdim ahyryn. Hawa, haçandan bäri arzuw edip ýören zadymy ahyry ele saldym. Biler bolsaňyz ýaňy birki günlükde maňa ýörite žurnalistler üçin niyetlenen täzeje ýapon diktofonyny berdiler. Indi meniň birhili dilim gijäp durdy, kimdir biri bilen söhbetdeş bolup, onuň sesini ýazga geçiresim gelýärdi. Elim täzeje diktofonly köçä çykdym. Öz işleri bilen haýdaşyp barýan adamlaryň ýaltaklap ýüzüne seretdim. Hiç kimiň meniň bilen işi ýok. Be, näme etsemkäm?!

Ynha, onýanca sag ýüzümden gyrylgyrak bir ses eşdildi. Ses gelen tarapa seretdim. Agajyň goýry kölegesinde arkasyny tama ýaplap çigit satyp oturan adama gözüm kaklyşdy. Ol adam ýenede gygyrdy.

– Gel, inim, çigit al!

Men diktofony işledip, onuň ýanyна bardym.

– Agam, salawmaleýkim!

– Näçe stakan gerek? Gaty gowy, dok mañyz, iri çigitdir. Her haýsy edil şänik ýalydyr. Özem arzanjak satýan.

Görýän welin, gürründeş tapylaýjak ýaly-la. Goltugyna garpyz gysdyryp başladym.

– Bä, bi çigidiň, agam, importnyý öýdýän...

– Bildiň – diýip, ol meniň sözümi böldi. – Öten ýyl turis

bolup Bolgariýa gidemde, iller pombarh diýip ylgasa, men tohumlyk günebakar çigidini gözledim. Alyp geldim, eslijäni. Getiribem, ekdim mellekde, edil başyna gögeren ýaly boldy.

Bu adamynyň gürrüñi meni gyzyklandyryp başlady. Bir görseň-ä ol jahankeşde adama meñzeýär. Edip oturan pişesine seretseňem... Düşnüsiz. Men ony ýene-de gürletmek isledim.

– Agam diýyän-ä, dünýede işsiz adamlar kän-ow. Hana, ýaplanyp oturan diwaryňzyň yüzüne serediň, paýys sözleri ýazypyrlar. Şo zatlary edýän kimkä? Siziň pikiriňizce onuň günükäri kim?.. Ol meniň soraglaryma edil öñden garaşyp oturan ýaly eken. Sözümi soňlatmady.

– Oň günükäri kim bor öydýäň? Elbetde, mollum. Çagalara aslynda hat öwredýän mollum ahyryn. Dogrumy?! Mekdepleriň işi gaýtdy. Çagalara terbiye berenoklar. Diňe aýlyk almany bilyärler. Men, ynha, şu şäheriň etegindäki obalaň birinde ýasaýan. Biziň kolhozymyz gök ekerançylyk bilen meşgullanýadar-aý. Ýylyň-ýylyna gowja hasylam ýetişyä, tüweleme. Ýone oň bary ýere siňip gidýär-dä. Özüň bilyäň, kolhozçylaňña näme, o zatlara eli degenok, olaň öz işleri bar. Çagalaram indi önküler ýaly okuwdan goýberenoklar. Mollumlar kolhozyň ýolbaşçylary bilen dikleşip, ýaka tutuşyp durlar how, okatmaly diýen bolup.

Okadyşlarynam-a, ynha, özüň görýäň. Iň bärkisi tamlaň, partalaň yüzüne ýazýan zatlarynam dogry ýazyp bilenoklar, ýalňışdan doly, how. Bular gaty sowatsyz. Meň diýjek bolýab zadyma düşünýäň dälmi?! Kolhozlaň önemcilik planlarynyň ýerine ýetmezligine-de ýene-de mollumlar günükär. Okuwçyny işe goýberenoklar.

Be, bendäň çagasy mugallymdan beýle ýangynly eken-aý, edil ary köýen ýaly. Näme mugallym onuň berenini iýmedimikä?! Ýok, munuň aňyrsynda bir jukguldyjyga bolmaly. Hany, urman-sögmän muny entek gürledeýin.

– Ýogsa-da, agam, nähili, çigit geçýämi?

Ol yüzünü ýokary galdyryp yüzüme seretdi. Meniň soragyma sorag bilen jogap berdi.

– Bi elindäkije zat näm-aý?

Dogrymy aýtsam sygryň guýrugynda pyçak döwlermikän öydüp gorkdum.

– Az, bi-de bir ýone radiojyk-laý.

– Çigit bilen çalyşsaň-a aýt bahasyny?

Men ýylgyrdym-da, ýene-de öñki soragymy gaýtaladym.

– Näme, çigidiň geçenokmy?

– Hawa, geçenok. Oňa-da mollum günäkär. Mekdepleň agzynda satdyranaklar, ýogsam çagalar ölemen aljak-laý. Umuman, akyllı-başlı mollum bolmasa, oň köp zada zeperi ýetýä...

Men durup bilmedim.

– Bagışlaň, ýogsa-da siziň öz asly käriňiz näme?

Ol göwünli-göwünsiz jogap berdi.

– Mollumdym-laý. Söwda-satyk edýän diýen bolup gyaraklatdylar işden. Bu işimiňem düşewündi şondan az däl.

Içimden, pyzan bolsalar oñaraýypdyrlar diýdim. Daşymdanam:

– Siz özüňiz baradaky «Çigitçi» diýen felýetony ýakyn günleriň birinde radiodan diňläp bilersiňiz – diýip, diktofon my öcürdim.

Meniň aýdan zatlarym onuň gulagynyň ýele ýanyndanam geçmedi öydýän. Gürründeşimiň gara gaýgysy çigidi eken.

– Wiý, sen asyk yradýaň işgärimi? Edaraňyz nirede, köşek. Şo ýerde çigit gowy geçmezmiň, hä? – diýip, ol zöwwe ýerinden galdy.

Onuň aýdanlaryny eşitmediksirän bolup o ýerdeb ýeňsäni el ýaly edäýdim. Satırıki hekaýalar